

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen:	K 24—	v upravnemu prejemjan:	K 22—
celo leto	K 24—	celo leto	K 22—
pol leta	12—	pol leta	11—
četrt leta	6—	četrt leta	5·50
na mesec	2—	na mesec	1·90

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knaflove ulice št. 5, (l. nadstropje levo), telefon št. 34.

Shod zaupnikov narodno napredne stranke.

(Dalej.)

Po dr. Trillerjevem poročilu se je vnela živahnata debata.

Prvi se je oglasil k besedi gršak Rudež iz Ribnice, ki je izjavil, da ni popolnoma zadovoljen z nastopom narodno - naprednih poslancev v deželnem zboru. Zanašali so se preveč na obljube S. L. S. Meščanom in volilec narodno - napredne stranke ni bila nikaka sila, da se omogoči delovanje deželnega zabora, pač pa S. L. S., katera je rabila narodno - napredno stranko za to, potem jo pa pustila popolnoma na cedilu. Storilo se je vse, kar je zahvalovala S. L. S. Dovolilo se je desetmilijsko posojilo, ki pride v dobro samo volilcem S. L. S., meščani pa ne bodo dobili prav nič. Dr. Triller se je tudi zavzemal za odpis deželnih naklad hišnim posestnikom, ali S. L. S. tega ni dovolila. Bolje bi bilo torej, da bi bili poslanci narodno - napredne stranke onemogočili delovanje deželnega zabora.

Ljubljanski obč. svetnik Lenčič se ne strinja z izvajanjem predgovornikov, kajti če bi se bilo onemogočilo delovanje deželnega zabora, bi tudi mesto Ljubljana ne dobito 2½ milijonskega posojila. Sicer bo pa od desetmilijskega posojila gotovo tudi nekaj prišlo v dobro mestom.

Dr. Zerjaj v je mnenja, da je prvi govornik hotel povedati, da na prednjakom ni bilo toliko ležeče na delovanju deželnega zabora, kakor drugim. Misli pa, da je popolnoma prav, ako se razpravlja v javnosti vprašanje, kake garancije je dobitila narodno - napredna stranka za to, da se odstrani iz dežele baron Schwarz. Reklo se je, da bi bilo delovanje deželnega zabora onemogočeno, ako bi bili narodno - napredni poslanci z vso silo dejansko napadli deželnega predsednika. Če so bile garancije, da se odstrani baron Schwarz, zadostne, potem je bil nastop poslancev pravilen, ako pa niso bile zadostne, potem se tudi govornik pridružuje odsodbi, ki jo je izrekel prvi govornik. Pojavila vodstvo, da jasno izjavlji, kdo je bil tisti, ki je dal zagotovilo, da se odstrani baron Schwarz, in ali je res, da je izjavil dr. Susteršič, da je dobil od ministrskega predsednika Biedertha izjavo, da je ta že postal baron Schwarz dopis, glasom katerega mu v najkrajšem času posljejo modro polo. Prosi vodstvo brezobirnega pojasnila.

Župan Hribar pripominja, da ima dežela poleg novega desetmilijskega posojila še 4 milijone streg, skupaj torej 14 milijonov, vseslo česar je dežela obremenjena gotovo za 700.000 K na leto. Kdor bo plačeval to, ako ne davkopalcevci, pred vsem meščani, potem pa tudi kmetje, dasiravno so že tako preobloženi s plačili, da komaj zmagujejo. Kje dobiti denar? Res je, da bo dežela dobila gotove svote od države v svrhu saniranja deželnih finančnih, ali te svote so bile v prvi vrsti namenjene za zboljšanje učiteljskih plač! V ministrstvu se je to izrecno naglašalo! Sicer pa denar, ki ga dobi dežela od države, daleč ne dosega svote 700.000 K. Pripomniti pa je tudi treba, da bo reorganizacija deželnih uradov zahtevala na leto 180.000 K, torej bo dežela za celih 50 let obremenjena z velikansko svoto 880.000 K. Ali je to potem tisto modro gospodarstvo, o katerem se je toliko govorilo pred volitvami? Dolgo pač zna vsak delati, ali kako se jih bo plačevalo! V tem se zanaša S. L. S. edino na vas, davkoplačevalce!

V deželnem zboru se je stavil predlog za odpis doklad na nove hi-

Izhaja vsak dan zvečer izvzemši nedelje in praznike.

Inserati veljajo: peterostopna petit vrsta za enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih inseracijah po dogovoru.

Upravnemu naj se pošljajo naročnine, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vposlatave naročnine se ne ozira.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:

celo leto	K 25—	celo leto	K 28—
pol leta	13—	pol leta	13—
četrt leta	6·50	četrt leta	6·50
na mesec	2·30	na mesec	2·30

za Nemčijo:

celo leto K 28—

za Ameriko in vse druge dežele:

celo leto K 30—

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži za odgovor dopisnica ali znamka.

Upravnemu: Knaflove ulice 5 (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

„Narodna tiskarna“ telefon št.

nimi odbori, delo je treba deliti. Predlaga, da se lokalne razmere ne prezirajo, temveč smatrajo za skupni interes stranke. (Odobravljeno!)

Naslednji govornik dr. Švigelj se strinja s predgovornikom in poročevalcem razen nekaterih stvari. Govornik ne gleda stvari od blizu, ker je v prvi vrsti tistih, ki ne nosijo nobene zvezde pod vratom, ne pozna torej natančnejše strankinih razmer, a prepričan je, da tako ne sme iti več naprej. Bil je na 4 ali 5 strankinih shodih, kjer se je vselej poudarjalo, da se mora začeti drugače delati, a ostalo je vse pri starem in uspehov ni bilo. Začeti je treba v Ljubljani. »Slovensko društvo« je mrtvo, nihče ne ve zaanj. Organizacijo je treba preustrojiti. Iti je treba na ulico, med ljudi, v majhne kroge. Govornik se spominja žgoče rane na slovenskem narodnem telesu, dogodkov dne 20. septembra, katerih ne bi bilo, če ne bi bila šla družba sv. Cirila in Metoda v Ptuj, če družbenikov ne bi bili napadli Nemci. Ti dogodki izhajajo iz psihologije mase, ki je enaka lavini, ki podere vse, če se enkrat sproži. Dogodki niso bili pripravljeni, a bili so potreben, kar kaže njihov uspeh. Nadalje govor o potrebi, da zahajajo poslanec in vplivni volilec med ljudstvo, ne pa tako, da volilec vidijo poslanca edino v zbornici, sicer nastanejo take razmere, kakor so v Idriji ali sploh na Notranjskem, katera je veljala vedno za zavedeno napredno, sedaj je pa popolnoma klerikalna. Treba je tudi stika med volilec, kar je močno po političnih društvih, katera morajo imeti katalog vseh volilcev. Samo če se bodo vrste štele, je moč napredok v stranki. Nekaj krivde zadene tudi vodstvo. Pri ljubljanskih volitvah se je zgodilo, da je važen faktor v stranki, učiteljstvo, odpovedalo nadaljnje sodelovanje in izstopilo iz stranke. Povod temu je bil, da se ni vprašalo posameznih političnih organizacij. Uspeh je pokazal, kako slabo se je izvedla volja stranke, kako malo discipline je bilo v stranki. Resnica je, da se disciplina večkrat preveč provocira. Kar je proti prepričanju, se ne more zahtevati. — Nadalje govor o analogi vodstva, da preskribi dovoljno število govornikov, ki naj se izmenjavajo, da bo tako zveza med celo strankino armado. Prirejati je treba shode. Važna vprašanja so na dnevnem redu, kakor na primer vseučiliško vprašanje, a shodov je tako malo. V tej zadevi je bilo le par shodov, a resnici se ne bo dalo prej, dokler se zanimanje zanjo ne bo zaneslo v zadnjem gorskem vas. Na dnevnem redu je tudi jezikovno vprašanje, če se to resnično sedaj samo za Čeho, potem ne izgubimo samo tistih 50 let napredka, ki nam ga je prinesel 20. september, temveč pademo še za 50 let nazaj. Končno pozdravlja predlog predgovornikov in predlaga, da naj se pov sod smijejo politična društva in pozivljajo na shode govorniki iz cele dežele, ne pa samo iz Ljubljane. Stranka živi, torej mora biti skrbnjenih pristašev, da ne bo šla na vzdol, temveč navzgor! (Odobravljeno!)

Enako želi tudi g. Meden iz Begunij pri Cerknici, da bi gospodje iz mest stopali med ljudstvo, da ne bi bila agitacija samo na ramah nekaterih posameznikov.

Tižni nadzornik Ribnikar izjavlja, da je principialno pri onih, ki so nezadovoljni, hočejo spraviti stranko do lepšega napredka, kakršnega ima sedaj. Svoj čas so bili klerikali v manjšini, tedaj so bili napredni poslaneci na vladu, ali vzhod temu so jih klerikali pritiskali ob zid; danes pa gospodarijo klerikali in pritiskajo zopet naprednjake ob zid. Odkod to pride? V nas je prema lo vztrajnosti, premalo zaupanja v samega sebe. Požrli smo 20. septembra. Tedaj je pisal »Slovenski Narod« zelo navdušeno, pa je kar naenkrat prenehal. Ljudje so bili poprej navdušeni, potem pa se je navdušnost kmalu polegla. Zakaj ni pisal enako naprej? V Belarjevem slučaju se je mnogo kričalo, a požrli smo tudi Belarja. Poslanci so vplili, da ne sprejemajo drugačne volivne reforme, nego takšno, kakov jo mi hočemo, sprejeli so jo pa le potem, čeprav ni bila taka, dalje, da bodo, ko pride dež. zbor, če prav pride 500 žandarjev, vrgli Schwarza ven, pa zopet ni bilo nič. S takim postopanjem se ruši disciplina in ljudje sčasoma obupajo. Vodstvo naj manj obljubuje, pa več izvrši, potem bo zagotovljen uspeh.

Nadaljni govornik dr. Žerjav je priporoča pred vsem, da vodstvo sporazumno z lokalnimi zaupniki izvede politično organizacijo vsaj za vsak sodni okraj. Se prej pa je treba prirediti več političnih shodov. Saj se lahko najde toliko govornikov, da bo vsako nedeljo nekaj shodov. Ko bodo osnovana politična društva, bodo ta skrbela za prireditev shodov. Nadalje priporoča poslanec dolenskih mest, da se oglasi med svojimi volileci, ker se čuje toliko pritožb, da prežene razne pomis-

sleke. Namestiti je treba nadalje stalnega strankinega tajnika, ki ne bo samo uradniška moč, temveč v resnici tudi član vodstva, in se tako razbremeni oni možje v vodstvu, ki so že itak preobloženi. Tajniku je treba dati pošteno plačo, za to pa je treba pokritja, za to pa zopet strankinega davka. Predlaga torej re-soluecje: 1. ustanove naj se okrajna politična društva; 2. priredi naj se kolikor mogoče veliko političnih shodov; 3. namesti naj se stale nih shodov; 3. namesti naj se stalen strankin tajnik in 4. uredi naj se pobiranje strankinega davka. (Odobravljeno.)

Oglasil se nato dr. Tavčar: Odgovoriti moram na nezadovoljne besede rojenega nezadovoljneža Ribnikarja. Ne vem pa, ali je ta prirojena nezadovoljnost nekaj dobrega, ali pa morda le nekaka bolezna. (Klici: »Bolezen!«) Nadalje povdaja glede lista »Slovenskega Naroda«, nasproti izvajanjem nezadovoljneža po poklicu in njegovim enenjem somišnjencem, da sem kot načelnik »Narodne Tiskarne« storil vso svojo dolžnost, kakor jo je tudi storil »Slovenski Narod«, da je moral ugajati tudi vsem nezadovoljnežem in to za časa demonstracij, kakor tudi dandanes. (Odobravljeno.)

(Konec prihodnjic.)

Poslanska zbornica.

Dunaj, 3. februarja. Govor, s katerim je v današnji seji ministrski predsednik baron Biederhut utemeljil jezikovno predlogo, je imel približno to le vsebino: Vlada je predložila jezikovno predlogo, ker je prišla do prepričanja, da tako kakor dosedaj ne more in ne sme iti naprej. Stojimo pred izredno resnim preokretom: odločiti se mora, ali se naj narodui spor na Češkem usdaljuje ter zavira vsako uspešno delo ali pa da se ta spor toliko ublaži, da bo omogočeno skupno delovanje vseh strank v parlamentu in na vladi. Ko se je vlada odločila, da skuša rešiti jezikovni spor, ji je bilo jasno, da more to storiti samo potom zakona, ker z naredbami se ne da ničesar opraviti, kakor uči to že skušnja. Ta zakon pa mora biti tak, da se ne bo nobena izmed prepričajočih se strank štitala kot premagano. Pri ustvaritvi takega zakona pa morata sodelovati parlament in vlada. V predlogih, ki jih stavi vlada, se nješa bilanca narodnostnih bojev na Češkem.

Ministrski predsednik je končal svoj govor: Obsežnost in težavnost naloge vas ne sme ustrašiti, marveč zastaviti morate vse sile, da v resnici rešite to težko nalogo. Uspeh bo v prvi vrsti vaš uspeh, ki bo pa načrt zbornici splošne volilne pravice, na korist avstrijskih narodov in v blagoslov celokupne domovine.

Dunaj, 3. februarja. O viharnih prizorih tekem današnje seje sem vam poročal že telefonično. Ker je predsedstvo uvidelo, da češki radikalci nameravajo z vso resnostjo nadaljevati obstrukcijo, je pričelo z njimi kompromisna pogajanja. Obljubilo se jim je, da se bo debata pričela še lejutri in da se med debato ne bo stavljal noben predlog. Takisto se je že ščim klerikalcem tudi oblubilo, da se sklice seja načelnikov raznih klubov, ki bodo razsojali o tem, da li je predsednik dr. Weisskirchner postopal pravilno, ko je dovolil debato o Biederhethovem predlogu. Češki radikalci so ta kompromis odklonili ter podvajili hrupno obstrukcijo. Popoldne ob 3. se je dr. Pacák jel pogajati z obstrukcionisti. Po daljših pogajanjih se je končno vendar le posrečil kompromis. Obstrukcionistom se je zagotovilo, da bo Masaryk govoril še lejutri in da tekom debate ne bo ničesar stavljal nobenega predloga.

Ob 4. je prišel zopet v zbornico predsednik dr. Weisskirchner. Mahoma je nastal mir. Predsednik je takoj dal besedo Masaryku, ki pa je prosil, naj se mu dovoli govoriti jutri. Tej prošnji je predsednik ugodil ter odredil prihodnjo sejo jutri ob 11.

Razrust koroškega dež. zбора.

Dunaj, 3. februarja. Jutri izide cesarski patent, s katerim se razpušča koroški deželni zbor in se razpisujejo nove volitve.

Avstro-Ogrska in ruski predlog.

Dunaj, 3. februarja. Avstro-Ogrska je odklonila ruski predlog glede rešitve bolgarsko-turškega konflikta. Koraku Avstro-Ogrske se je pridružila tudi Nemčija. Minister baron Aehrenthal je že v nedeljo sporočil ruskemu diplomatičnemu zastopniku, da Avstro-Ogrska ne bo ničesar storila, da bi Bolgarska sprejela ruski predlog.

Dunaj, 3. februarja. Avstro-Ogrski diplomatski krogi sodijo zelo pesimistično o posledicah, ki lahko nastanejo vsled ruskega predloga. Predvsem se boje, da bi se Bolgarska, ki je bila dosedaj pod vplivom Av-

stro-Ogrske, podredila docela vodstvu Rusije. A tudi Turčija bi prišla v neko odvisnost od Rusije, ako bi sprejela njen predlog glede poravnave konflikta z Bolgarsko.

Z Balkana.

Berlin, 3. februarja. »Vossische Zeitung« javlja iz Skoplja: Bolgarska vlada je dala med obmejno vojaštvu razdeliti melinitiske bombe. V kosovskem vilaju se so pojavitve vstaske bolgarske čete.

Carigrad, 3. februarja. Pod vplivom angleške vlade je Turčija odnehala od svoje zahteve, da se imata regulirati turško-bolgarska meja.

Carigrad, 3. februarja. Vojni minister je ukazal mobilizacijo bitoljske divizije in 5. armadnega kora v Damasku.

Solun, 3. februarja. Vlada je izdala ukaz, naj se vse potrebno pripravi, da se pokličajo pod zastave rezervisti 3. armadnega kora.

Carigrad, 3. februarja. Črni gorski poslanik Gregović je izjavil, da zahtevata Srbija in Črna gora, da se jima da kos ozemlja, ki bo segalo do Jadranskega morja. Razen tega zahtevate za Bosno in Hercegovino popolno avtonomijo, četudi pod habsburško suvereniteto. Če se Srbiji in Črni gori ne izpolnite ti zahtevi, se bosta borili do zadnjega moža. Črna gora sama lahko postavi na bojišče 40 000 mož. Proti tej armadi potrebuje Avstro-Ogrska najmanj 250 000 mož. Izmed teh je gotevo, da jih najmanj 50 000 ne bo nikdar več videlo svoje domovine. Če bo Avstrija končno zmaga, bo to le Pirova zmaga, zakaj srbski narod pač lahko premaga, ukrotila pa ga ne bo nikdar.

Rusija na pravem potu.

Riga, 3. februarja. Vlada je jela energično postopati proti nemškim stremljenjem v baltijskih provincah. Na ukaz ministra narodne prosvete je šolski svet za nemškoetonski jezikovni okraj izdal naredbo, da se smejto v nemške šole sprejemati samo takti učenci, o katerih se dokaže, da govore doma izključno v nemškem jeziku.

Planinski pleš.

V Narodni dom pride skozi vrata. Tako nekako sem bral v tako imenovanem »Kažipotu po novozgrajenem planinskem svetu«, katerega je S. P. D. nabavilo na »naše stroške«. No, in res smo prišli v Narodni dom skozi vrata, pa precej težko, kajti čakati smo morali, da smo sploh mogli noter. In ko smo se preriili skozi oni »ozki kamin«, smo, da ne gopravimo več s »Kažipotom«, v resnici — ostromeli. Ta Narodni dom se je namreč, menda pod vplivom tistih čarovnih moči, ki vlečejo nas nižave sinove vrh planin, izpremenil v pravi, pravcati planinski raj, kamor je vleklo človeka z vso silo »nazaj«. — »Zakaj nazaj? I, no, saj vemo — zakaj!«

Tako smo torej prišli v Narodni dom. Takoj ob vhodu vse v bujnen zelenju. Ko smo oddali, da se pravilno izrazimo, svojo »kočarino« in dobili zato na svoje junaške prsi kraljico naših planin, smo se odločivši nahrbnike, cepine in droge, spustili skozi »širok kamin« v Aljažev dom, tam dol, kjer je sicer po navadi sokolska dvorana. Takoj ob vhodu nas je pozdravil oskrbnik Aljaževega doma, g. Dobšek, s prijaznimi besedami in še lepim zvonjenjem, ter nas povabil v svojo »mlekarino«, ali pravzaprav »Planinski muzej«. Ogledali smo ta muzej, in pokukali smo celo v oddelek »sam za odrasle moške«, ali — no kdor je bil notri, že ve, kaj je viden. (Molčimo — radi ženske radovnosti!)

Ker nas je »pristop« strašansko utrudil, smo se seveda v Aljaževem domu tudi temeljito odpočili, posebno, ker smo se radi znamenj, katera so nam izpričevala silno nevarnost prisotja in pokazala, da jeto najnujnejša potreba. Malo piti in malo jesti, pravijo, je pol življenja, in zato smo se tudi pobrigali za to polovico svojega življenja, ter se oglasili še pri oskrbnici Aljaževega doma ge. dr. Tavčarjevi, ki nam je prepriznalo posredoval.

Ej, mnogo truda je bilo treba, predvso se je vse to tako lepo uredilo! Že same dekoracije! In kdo je to šlo v slast, ko dobivaš celo stvar iz tako nežnih ročic in kar je veliko vredno — tako poceni —, kakov n. pr. ga. Hudovernike, Jelčinove, Macherjeve, Sičeve ter gospice Bežekove, Grudnove, Knezove, Pintarjeve, Petričeve, Tavčarjeve, Vencajzove Vere v Slavice ter Zupančeve. In ker potem planine nikdar ni brez žeje, smo tudi pošteno zalili v »planinskom vinotoču«, kjer so nam točile rujnega vina gospodinji. Kochova in Kostanjevčeva ter njune neumorne pomočnice ge. Češnikova, Franketova, Orlova Šarabonova, Rezika Tavčarjeva, Žužkova in gospice Hubadova, Vida in Maša Kersnikova, Ivanka in Tinica Mikuževa ter Rohrmannova.

Na skalnatu polico, imenovanu galerijo, nismo plezali, prvič, ker je pot prestrma, in drugič, ker je

bilo toliko plezalcev, da se nismo mogli razvrstiti. Da je pa bilo dovolj naših ljudi tam gori, pa sklepamo iz tega, ker smo videli velikansko število oči gledati na nas dolni, ko so nam glasovi »Slovenske filharmonije podkurili pod petami« da smo se zavrteli v zibajočem valčku.

Vsaka pesem je en čas lepa, zato pa hajdi gor v Prešernovo kočo. Seveda te pelje pot sicer strma in nevarna — glej znamenja — skozi lep smrekov gozd, iz katerega te je celo gledal že ne ustrejeni — Bog mu daj dolgo življenje — »Zlatorog«, daleč navzgor, ali žal ti ni bilo, ko si prišel na vrh. Milijon rož si tu lahko natrgal in obesil si si lahko še okoli vrata celo zvonček, da se nisi izgubil tedaj, ko si se vračal domov. In tu vse so ti omogočile gospo Bočkovča, dr. Toplakova, Skofova, dr. Švigeljeva, Tarjkova in gospice Gregoričeva, Kandaretova, Medicova, Tomiškova, Zalaznikova, Herenova, Bartlova, Frauketova Darinka in Anica, Gödererjeva in Kumpova.

Ce si se hotel, si se zopet zavrtel, če ne, pa ne. Če si bil prehlajen, ali si se bil podobnega zla, si si lahko privoščil tam na desni čašo čaja ali kave in postregle so ti gospo Subičeva, Kavčnikova, dr. Krejleva, Pavlinova, dr. Trillerjeva, dr. Žubačnikova ter gospice Irma in Marta Andolškova, Gogolova, Mikuševa, Saojeva in Vidmarjeva. Lakote ti ni bilo treba trpeti, stopil si tja na ono stran, in postregle so ti gospo Elza dr. Tomiškova, Koblarjeva, Debevecova ter gospice Vida in Franja Černe, Danica in Vida, Kobler in Danica Predovič, če si bil pa žejen, si lahko dobil vina, kolikor si ga hotel, in točile so ti ga gospo Pfeiferjeva in Ružičkova ter gospice Jožeta Budinek, Ivanka Hrast, Irena Ružička, Milena in Danica Svetek in Bloudekova. Če si se hotel posladkati, si vse najboljše lahko dobil pri gospo Hanuševi in Lapajnetovi ter gospicah Mikli in Eli Hanuševi, Leopoldini Javornikovi, Id Jurjanovi, Lapajnetovi, Mariji Pfeiferjevi in Mili Tomičevi.

V »Trillerjevi koči«, v katero se je spremnila mala dvorana, so stregle krepila želju turistom gospo dr. Šajmerjeva, Supančičeva in Jerovčeva ter gospice Mila Kenda, Vera Mulaček, Roza in Mila Počivalnik, Minka Tauber in Pavla Semen. Dobil si pa tukaj tudi, če si ravno potreboval, imenitno čašico »črnega«, in natočile so ti ga gospo dr. Bežekova ter gospice Josipina Klemenc, Pavla Pirč, Angela Turk, Franja Trpinč in Marija Veher. In ko ti je sicer prekipele radosti, si se spomnil, da imaš še nekaj grošev, pa si šel in si privoščil tistega, »ki šumi«, kakor Peřičnik, in dobil si ga pri gospo dr. Ferjančičevi, dr. Rudževi, Čuhovi, dr. Hribarjevi, dr. Pirčevi in gospicah Ferjančičevi, pl. Grasellijevi in Poljančevi.

Tako si se lahko zabaval, kar nejimenitnejše od zgodnjega večera do zgodnjega jutra, in gotovo ti ni bilo žal. Ne vem pa, če si kaj pomislil, komu se imaš pravzaprav zahvaliti za ves ta izredni užitek. No, vidiš! Gotovo gre glavna zasluga za to našemu velerokristemu velepotrebnu »Planinskemu društvu«, kajti če bi njega ne bilo, bi bil sploh ta večer potratil bogove kje in kako. Vsekako pa se najgloblje mora pokloniti našim narodnim damam, ki so z naravnost občudovanja vredno požrtvovalenostjo poskrbeli zato, da ti ni manjšalo ničesar. Obrisi si usta, in poljubi vsem po vrsti roko, posebno pa gospodinji

gostanju in bi brezvomno trgovce Goli občutno pogrešal svoje napredne odjemalce. Bo li še nadalje podpiral Oswaldovo zlobnost in nagajivost, utegne čutiti za trgovca neprjetne poledice!

Slovenski poslanci, pozor! K notici s tem napisom v „Slov. Narodu“ od 1. t. m. sledi: 1) Za Končnikovega naslednika nam Slovencem ne sme zadostovati, da je „popolnoma več slovenskega jezika“, ampak biti mora Slovenec! Kakor Nemci zahtevajo nemške sodnike za Nemce, nemške učitelje za nemško decu itd., tako moramo tudi mi vedno dosledno zahtevati isto zase, torej tudi za slovenske šole Slovencev kot nadzornika. 2) Takšni pozivi na poslanice sploh ne spadajo v liste, ker se brez potrebe tudi sovražni opozori in ker menda noben poslanec ne zbira takšnih notic iz listov. Tak poziv se naj pošte naravnost enemu od prizadetih postancev. Če pa dotednik misli, da sam nima dovolj vpliva na poslanca, pa naj pošte naravnost enemu od prizadetih postancev. Če pa dotednik misli, da sam nima dovolj vpliva na poslanca, pa naj pošte naravnost enemu od prizadetih postancev.

Nemški železničarji. Pod tem naslovom prinaša „Grazer Tagblatt“ članek, v katerem pravi med drugim: „Gospodje Čehi, Poljaki in Slovenci, ali bi se dalo misliti, da bi vaš nemški tovarš dobil službo v vaših krajih, ne da bi resnično ovladal vaš jezik v govoru in pismu.“ Slovenci, sestavite izkaz vseh nemških železničarjev, ki služujejo v slovenskih krajih, ne da bi bili v govoru in pisavi veči slovenščine! Istopako za vse druge poklice. Slovenci, poglejte, kaj zahteva „Grazer Tagblatt“ od naše narodne zavestnosti!

V osmi činovni razred je prišel po ukazu vodja c. kr. poljedelskega ministrstva gosp. dr. Ivan Šverak, višji rudniški zdravnik v Idriji.

Iz šolske službe. C. kr. okrajni šolski svet v Radovljici imenoval je provizorčno učiteljico za Lešn. gdž. Pavla Vrdnala — Dež. šolski svet za Krajsko dovolil je g. Rudolfa Grošlju, aprobiranemu učiteljščniku v Ljubljani vstop na I. drž. gimnazijo, da odsluži pogojeno preizkuševalno leto.

Z pisarne slovenskega generalista. Jutri, v petek, se poje drugič Massenetova lirska opera „Werther“ z gosp. Fialo v naslovni vlogi in z gdž. Šiprankovo kot Lota. — V nedeljo pop. ob 3. se poje kot ljudska predstava ob znižanih cenah Bizetova opera „Carmen“, zvečer pa se igra prvič Stechova veloigra „Vroča tla“.

Koncert „Glasbene Matice“. Pravijo, da smo Slovenci narod druge ali celo tretje vrste, da smo tako daleč zaostali za drugimi, ali pa da sploh nismo stopili v konkurenco z drugimi narodi, ker sploh nimamo zmožnosti zato. No, recimo, da je nekaj resnice na vsem tem, čeprav zelo malo, saj smo popolnoma upravičeni trditi, da v tem zadene najmanjša krivda nas in da smemo glavni njen del nalagati tistim, ki nam niso nikdar privoščili prilike, da razvijemo svoje zmožnosti; ali nekaj pa moremo vzdic vsemu temu reklamirati zase: tam, kjer smo si sami razorali ledino in presejali svoje seme, tam nam gre žito v klasje. Težavno je to delo, orati ledino, marsikatero vloče kaplje znoja je treba, ali prepričanje, da trud ne bo zaman, to prepričanje je navduševalo naše orače in robotnike pri njihovem delu, in uspehi so se pokazali taki, da smemo biti ponosni nanje. Na glasbenem polju, kje smo bi i Slovenci pred leti? Pa danes? Res je, da nimamo še takih ustvarjajočih moči, s kakršnimi se ponašajo drugi, od koder naj jih pa vzamemo, ali nekaj pa že imamo: vzgojili smo se v glasniku tistih, ki so nam učitelji, in z vso pravico smemo pričakovati, da iz učencev postanemo tudi kdaj mojstri. S tega stališča nam je presojevati naše delo in naše uspehe na glasbenem polju in s tega stališča bomo presojali najnovejše, kar nam je podala naša „Glasbena Matica“ — Perosičev oratorij „Rojstvo Zveziljcev“ —

Včeraj je izvajal pevski zbor Glasbene Matice ta umotvor in danes ga ponovi. Ne bomo danes ocenjevala niti dela samega niti prvega izvajanja — naj je čujemo v drugič, da je spoznamo temeljitejše, omenimo naj le za sedaj postranske stvari, ki sicer nikakor niso odločajoče, pač pa vsaj primerno ilustrujejo razmere, katere sploh omogočuje med nami izvršitev takega kulturno velepomembnega čina, kakor je ravno izvajanje omenjenega svetovnoznanega glasbenega dela. Menda skladatelja, katerega manjša dela so zašla pri nas že v marsikatero zagorsko cerkvico, je bilo eden onih

činiteljev, ki so privabili v prvi vrsti z dežele ogromno število poslušalcev. Dvorana je bila polna, rasprodana do zadnjega mesta. Mnogo so k temu doprinesla tudi imena solistov, naših priljubljenih znancev s slovenskega odra, ge. Nordgartove, gce. Perslove in g. pl. Vulškovič, ki je vgnil Glasbeno Matico do višine, katera se nam zdi vsaj sedaj edino dosegljiva, g. koncertnega mojstra Huba da. Z neko posebno napetostjo, skoraj bi rekli plasnim pričakovanjem je čakalo občinstvo prvič glasov, in potem kakor v pobožni molitvi vztrajalo do konca, dasiravno ni tupatam umelo molitve. Lovorjevenec, ki so ga izročili g. koncertnemu vodji, je bil gotovo najiskrenjejši izraz onega, kar je cutilo občinstvo, in ta poklon je veljal gotovo toliko njemu, kakor vsem sodelovalcem, Glasbeni Matici sami.

Razputst veteranskega društva V soboto opoldne se je vršilo po magistratni komisiji, v kateri so bili gg. koncipist Jančigaj kot voditej komisije ter magistratna uradnica Danilo Šaplja kot pregledovalca knjig in Anton Fortič kot zapisnikar, uradno zapečatenje društvenih prostorov „Vojaskega veteranskega kora v Ljubljani“ na Rmski cesti št. 2. Društvo je zastopal njega velezaslužni predsednik gospod Mihalič, kot priči sta fungirala člana gg. Škop in Smole. Bil je gajljiv prizor za vsakega, ki je viden priljubljenega starčka gosp. Mihaliča, kako je s solznimi očmi zapuščal prostore društva, kateremu je načeloval že 33 let.

Zvišanje odvetniških tarifov. Pravde bodo dražje. — S spoznamom z ostalimi odvetniškimi zbornicami je predložil danes odbor dnejske odvetniške zbornice justičnemu ministrstvu spomenico, v kateri predlaga z ozirom na splošno drsginjo, zvišane stroške in na zahtevane boljše plače učužbencem, zvišanje odvetniških tarifov.

Svečanova številka „Omladine“, ki izide 15. t. m., bo posvečena v prvi vrti slovenskemu vseučiliškemu vprašanju ter prinese tozadevne članke državnih poslancev Ivana Hribarja in dr. Otokarja Rybára.

I. društvo hišnih posestnikov. V prvi odborovi seji društva hišnih posestnikov se je sestavil odbor sledi: Predsednik: dr. Maks Piro, podpredsednik: dr. V. Gregorič, tajnik: Ivan Petkovšek, blagajnik: Henrik Maurer. Pisarna je odprta ob 6. do 7. zvečer v Gospoški ulici št. 20.

Sokolova maškarada. Kakor smo že v ponedeljek poročali priredi ljubljanski Sokol letos na pustni rok, t. j. 23. t. m. običajno društveno maskarado pod imenom „Vsedominski zlet“ v spremstvu harlekinov, kolombin in pjerotov. S tem je že označen značaj maškarade, vendar je pa pripomniti, da se pride lahko tudi v drugih, označenim sorodnih maskah. Vsakojaka pojasnila daje brat Rudolf Vesel, c. kr. blagajnik, Cesarska Jožefica trg št. 1. Te dni se prično razpošljati vabila. Ker je možno, da se pri tako ogromnem številu vabljenih lahko ta ali oni prezre, naj se izvojijo vabilna reklamirati pri društvenem tajniku bratu Leo Rogli, Kongresni trg 15. Natančnejša navodila in pojasnila se bodo objavila prihodne dni. Istopako se bodo tudi izobesile v raznih izložbah slike kostumov zgornjih označenih mask.

Pevski zbor „Glasbene Matice“ priredi svoj plesni venček v soboto, 6. februarja 1909 v zgornji veliki dvorani „Narodnega doma“. Svira sl. „Slovenska Filharmonija“. Začetek ob 8. uri zvečer. Toatape promenadna. Vstopnina za člane pevskega zobra „Glasbene matice“ in dijake 1 K, za nečlane 2 K. Vstopnice se dobivajo v trafiki gospo. Češarkove v Šelenburgovih ulicah in na večer plesnega venčka pri blagajni.

Rajski večer ali prva maskarada pevskoga društva „Ljubljanski Zvon“, ki vrši malo pustno nedelje, dne 14. t. m. v „Mestnem domu“, bo gotovo ena odličnejših prireditv letošnjega predpusta, kar priča najbolj dejstvo, da je zavladalo veliko zanimanje med občinstvom že sedaj, predno so se pričela vabila razpošljati.

Prijavilo se je odboru že več historičnih in raznih narodnih skupin kakor tudi nebroj posameznih krasnih mask. Ako bi pa kdo pomotoma ne dobil vabil in si želi udeležiti te velezanimive maskarade kot maska, prosimo, da se blagovoli za vabilo prijaviti po dopisnicu ali pa ustneno v društveni sobi („Narodni dom“ I. nadstropje desno) in sicer se lahko prijaviti in dobi glede mask informacije vsak večer od 8. naprej in pa v nedeljah od 3.—7. zvečer. Vstopnice se dobre v predprodaji od sobote 6. t. m. pri ge. Češarkovi, Šelenburgove ulice in g. Fran Čudnu Prešernove ulice po nastopnih cenah: Za masko po 1 K (barva siva in rdeča) za vse druge v predprodaji 1 K 50 v (barva

bela) in na dan maskarade zvečer pri blagajni po 2 K, za člane društva pa po 1 K.

Odberu „Političnega, gospodarskega društva za vodmatški okraj“ se je priglasilo zopet več skupin mask kakor skupina ribičev, domin, pierotov, harlekinov, starih vitezov iz Griljeve dežele (starega Vodmata) tudi Hrvatje, Slovenci in Slovaki bodo v pristni narodni noši zastopani. Zanimanje za to maškarado je splošno in pričakovati je v soboto dne 6. t. m. prave neprisiljene zabave.

Radi reda proti odboru „Slov. plan društva“ vse cenjene dobitelje, da do 10. februarja t. l. določijo račune, ker se na poznejši račune dotednjih odsek, ki se tega dne razide, ne bi mogel več ozirati. Odbor „Slov. plan. društva“

Umrl je v Ljubljani dobroznan, občičlanu bivši devljarski mojster in hišni posestnik gosp. Jernej Žitnik v 63 letu svoje starosti. V letih od 1892 do 1903 je bil občinski svetnik ter večletni tajnik, oziroma blagajnik „Obrnega pomožnega društva“, kjer je še zadnjo soboto opravil svoje posle. Blagi pokojnik je bil vsled svojega prijaznega nastopa vsestransko priljubljen. Bil pa je tudi navdušen narodujak do zadnjega hipa, ko mu je pljučnica nenadoma pretregala nit življenja. Bodu mu blag spomin!

Zadruga urarjev in optkov v Ljubljani — nemčurška? Te dni je vložil Stoenec J. na zadrugo urarjev in optikov prošnjo za pripust k skusu. Prošnjo, ki je bila seveda pisana slovensko, je izročil predsedniku zadruge zlatarju in urarju Somnitzu na sv. Petra cesti. Ko je Somnitz opazil, da je prošnja slovenska, je jel kakor besen kričati: „Das Gesuch ist ja slovenisch geschrieben. Slovenische Gesuche nehme ich nicht in Empfang. Solange ich Obmann der Genossenschaft bin, will ich deutsche Gesuche haben!“ Takšno impertinentnost si dovoljuje v slovenski Ljubljani pritegniti nemškutar Somnitz. In takšnega možakarja trpe na čelu svoje zadruge slovenski urarji in optiki! Sramota! Kakor čujemo, ima ta zadruga te dni svoj občini zbor. Pričakujemo z vso gotovostjo, da bodo pri tej priliki slovenski člani te zadruge storili svojo narodno dolžnost!

„Hier unbekannt!“ Dne 1. februarja t. l. oddano je bilo na ljubljanski pošti pismo pod naslovom „K. Štrniša, posestnik, Soteska gora št. 9, okraj Novo mesto, Dolenjsko. To pismo vrnilo se je 3. februarja t. l. odpošiljatelju s pristavkom „Hier unbekannt, Postablageführer in Einod.“ Škandal je, da se to pismo ni dostavilo naslovljencu, ker je vendar Soteska gora znan kraj pri Toplicah blizu Novega mesta, in tega kraja tamožnje poše ne pozna!“

Ljubljanski športni klub vabi svoje člane na redni občni zbor, ki se vrši v petek, dne 19. februarja ob 8. zvečer v zgornjih prostorih restavracije pri „Roži“.

Mentava posesti. Vilo „Minka“

na Erjavčevi cesti št. 26. je kupil od sedanjega posestnika g. I. Ogorčeca gosp. Karel Seunig za

40 000 K.

Umrl je danes ob pol 7. zjutraj g. Martin Zarnik, posestnik in trgovec v Dobu pri Ljubljani v starosti 28 let. Bodu mu blag spomin!

Telovadno društvo „Sokol“ v Domžalah priredi predpustno veselico due 7. februarja v prostorih br. Kuharja. Začetek ob 7. zvečer. K obilni udeležbi vabi odbor.

Zenska podružnica sv. Cirila in Metoda v Radovljici priredi v nedeljo 7. svečana ob 6. zvečer v salonu g. Kunstelja gledališko predstavo.

S modnikom ponesrečil se je 30. januarja 15letni Jožef Primič iz Trebnjega, učužbenec pri posestniku Francu Gabrijelu v Praprečah. Začigal je smodnik, katerega je na zvit način neznan kje dobil, z užigalcami tako neprevidno, da mu je odtrgal sredinec in prstanilo. Odpeljali so ga v bolnico usmiljenih bratov v Kandiju pri Novem mestu.

Občni zbor „Sokola“ v Šoštalu se vrši v nedeljo, dne 7. svečana ob 3. popoldne v hotelu „Avstrija“.

Radi sokolske veselice, katero priredi „Ptujski Sokol“ 6. t. m. v prostorih „Narodnega doma“ so ptujski Nemci toliko razburjeni, da piše „Marb. Ztg.“ s strahom o tej prireditvi in tresoč opozarja sl. mestni magistrat na veliko nevarnost. — Le delayte za nas, ta reklama je brezplačna.

Na dejstveni sadjarški in višarski šoli v Mariboru vršita se v času od 1. do 13. marca tečaja o vinogradstvu in sadjarstvu za vinogradnike in sadjarje ter za viničarje. — Zglašati se je do 15. februarja t. l. pri ravnateljstvu imenovanega zavoda.

Iz Žalec v Savinske dolini se nam piše: Ob glavnem zborni našem višarski podružnici izvolil se je

nastopni odbor za prih. dveletno dobo: gg. Fr. Roblek, drž. poslanec, predsednik, Ernest Slano, nadč. v Petrovčah, tajnik, K. Janič, M. Jošt, M. Lednik, F. Sedminek, M. Krajnc, J. Balík, F. Kuder, in V. Steiner, odborniki. Kot odposlanci štaj. kmetijske družbe v Gradou odpošiljejo se gospodje: Fr. Roblek, E. Slano in Steiner. — Podružnica obstoji komaj pol leta, a je vendar že marsikaj dobrega kmetijstvu v prid ukrenila. Želimo ji tudi v prihodnje krepkega in uspešnega delovanja!

V Gradcu je umrl vseudiški profesor dr. Julij Vargha, ki je gotovo še v dobrem spominu maršikateremu slovenskemu pravniku, ki je študiral v Gradou. Pokojnika preprelejelo v Gothu, da ga upepel.

Brata zaklal in očeta težko ranil. Vsako malenkost izrabijo Nemci in pišejo „windische Heldentat“, če se fantje le malo stepo. Kaka „Heldentat“ pa je to, ko je pred par dnevi neki Franc Spech iz Oberburga zavratno zaklal svojega brata, ki je sedmim globokim sunkom v vrat takoj podlegel, in na to že očeta hudo ranil. La pometajte pred svojim pragom visoki kulturonosci.

Poreka. Poročil se je gospod Josip Žnidarsič, c. kr. namestniški koncipist, predstreljen okrajnemu glavarstvu v Sežani, z gd. Miro Bajčevi iz Renč pri Gorici.

Električni tramvaj v Gorici začne s redno vožnjo še tekom tega tedna.

Goda na ledu. Na mestnem darsališču pod Tivolijem svirala bode jugri 5. t. m. od en četrtna na 4 do 5 popoldne „Slovenska Filharmonija“. Dopoldne in popoldne daje bode umetni drsači gosp. dr. Rychlik iz Prague drsalcem nauke in navodilo v umetnem drsanju ter tudi sam izvajal umetne drsane točke. Da je dr. Rychlik res izborn in odličen drsač, prepričali smo se že včeraj zvečer.

Zadružna urarjev in optkov v Ljubljani — nemčurška? Te dni je vložil Stoenec J. na zadrugo urarjev in optikov prošnjo za pripust k skusu. Prošnjo, ki je bila seveda pisana slovensko, je izročil predsedniku zadruge zlatarju in urarju Somnitzu na sv. Petra cesti. Ko je Somnitz opazil, da je prošnja slovenska, je jel kakor besen kričati: „Das Gesuch ist ja slovenisch geschrieben. Slovenische Gesuche nehme ich nicht in Empfang. Solange ich Obmann der Genossenschaft bin, will ich deutsche Gesuche haben!“ Takšno impertinentnost si dovoljuje v slovenski Ljubljani pritegniti nemškutar Somnitz. In takšnega možakarja trpe na čelu svoje zadruge slovenski urarji in optiki! Sramota! Kakor čujemo, ima ta zadruga te dni svoj občini zbor. Pričakujemo z vso gotovostjo, da bodo pri tej priliki slovenski člani te zadruge storili svojo narodno dolžnost!

Pozor! Tivolski gozdovi v nevarnosti. V senčnih in lepih tivols

Ustna voda „EUODIN“

Specijalite za Ladilce.
Glavna zaloga lekarna 4813 7
Ub. pl. Trnkóczy v Ljubljani.

Povedal sem Vam prav temeljito svoje mnenje in sedaj poslušajte še dober svet: Ako se še kdaj prehladite, pa si kupite v lekarinski drogeriji ali v trgovini z rudniškimi vodami škatlico sodenih mineralnih pastilj ampak prisnih Fayevov, rabite jih nato po predpisu, pa se Vam ne more zopet preprijeti, da morate po cele dneve čepeti doma. Žatljica stane samo krov 1:25 in ponarebde odločno zavrača.

Generalno zastopstvo za Avstro-Ogrsko:
W. Th. GUNTZERT na Dunaju IV/1,
125 4 Grosse Neugasse 17.

Zitne cene v Budimpešti.
Dne 1. februarja 1909.

Pšenica za april 1909 za 50 kg K 12:55
Pšenica za oktober 1909 za 50 kg K 1:78
Rž za april za 50 kg K 9:90
Koruza za maj za 50 kg K 7:26
Oves za april za 50 kg K 8:59

Efektiv.

Mirnej.

Meteorologično poročilo.

Vrhina nad morjem 506		Kmetijstvo		Metrično	
Cas	opazovanja	Stanje	barometra	Temp.	Vetrovi
3. 19. zv.	733:7	12 sl jzahod	pol obl.		
4. 7. zj.	730:7	-35 sr. ssvzh.	jasno		
■ 2. pop.	728:8	59 sr. jzahod	oblačno		

Srednja včerajšnja temperatura 14° norm. - 14° Padavina v 24 urah 00 mm.

Gospodična

veča slovenskega in nemškega jezika, z lepo pisavo in strojepisjem, išče službe v odvetniško ali kako drugo pisarno.

Naslov pove upravnštvo „Slov. Naroda“.

Išče se

stanovanje

z 2 ali 3 sobami, od katerih mora vsaj ena imeti poseben vhod. 574-1 Ponudbe z navedbo stanarine pod „stranku brez otrok“ na upravnštvo „Slov. Naroda“.

Delavci

se sprejmejo.

Oglasiti se je v tehnični pisarni inženirja K. Lachnika, Beethovene ulice 4, pritličje na levo. 571

Potnik

ki bi obiskoval špecijske trgovine in gostilne, se sprejme tako pod ugodnimi pogoji.

Ponudbe do torka pod „Špirtne 100“ na upravnštvo „Slovenškega Naroda“. 568-1

Elegantno 575-1

stanovanje

obstoječe iz 3 sob, kopa'ne sobe, kuhi, jedilne shrambe in pritiklini, se da s 1. majem t. l. v najem.

Tako pa je oddati

LOKAL

za prodajalno ali pisarno.

Naslov v uprav. „Slov. Naroda“.

Danes zvečer

v kavarni AVSTRIJA

KONCERT

sl. ljublj. seksteta na lok.

Začetek ob 9. Vstop prost.

K obilni udeležbi vladivo vabi

Ivan Stritar.

Čevljarski pomočnik

se sprejme tako v trajno delo.

Ivan Šober v Škofji Loki.

Z drugim semestrom se sprejme mlajši

dijak ali deklica

na zračno stanovanje in hranu. Na razpolago je lastna soba, klavir in inštrukcija.

Naslov pove upravnštvo „Slov. Naroda“.

Vinske sode

nekaj skoro rovih. dobrih in močnih, približno od 600, 700, 1500 do 2000 l

preda po nizki cenl 218-6

FRAN CASCIO

Štelenburgova ulica št. 6.

Prednosti

Santa Elena

jamajškega rumu :)

Finost
nežen vonj
Izborna kakovost.

4642-10

578

1. hro. tovornicu strojeva Iljevadu

nici željeza Zagreb. d

578

Obrotno pomočno društvo v Ljubljani javlja

tužno vest, da je njega večletni član ravnateljstva

in blagajnik, gospod

Jernej Žitnik

hišni posestnik

dne 4. svečana po kratki mučni bolezni mirno v

Gospodu preminul.

Pogreb bude v soboto ob 4 uri popoldne iz

hiše žalosti.

V Ljubljani, dne 4 februarja 1909.

Ravnateljstvo.

578

Matija Spreitzer, želez. strojevodja v p. naznana

vsem sorodnikom prijateljem in znancem prebitko vest,

da je njegova iskreno ljubljena soprga, oziroma mati,

starja mati, sestra, tašča, gospa

Ivana Spreitzer

roj. Mathian

danes ob 3. uri zjutraj po daljšem trpljenju, previdena s

sv. zakramenti za umirajoče, v 70. letu svoje starosti,

mirno preminula.

Pogreb drage rajnice se vrši v petek, dne 5. t. m.

ob 3. popoldne iz hiše žalosti Rožne ulice št. 3 na pokopališču k Sv. Križu.

Sv. zadušne maše se bodo služile v več cerkvah.

Bodi ji blag spomin!

V Ljubljani, 4. svečana 1909.

Žalujoči ostali.

577

Samogovori

se imenuje najnovejša, pravkar izšla knjiga.

člena Župančiča.

Dobi se v vseh boljših knjigarnah broširana

za 3 K, vezana za 4 K. 471-4

Vsek dan ma po protoku petih let

pravico do dividende.

578

SLAVIJA

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Rez. fondi: 41,935.041 OI K. Izplačane odškodnine in kapitalije 97,814.430-97 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države

z večino slovensko-narodne uprave.

Vsi pojazni daje:

Generalni zastop v Ljubljani, čigar pisarne so v lastnej bančnej hiši

v Gospodarskih ulicah št. 12.

578

zastopnik za Ljubljano in Kranjsko

na Poljanski cesti št. 15.

578

zastopnik za Ljubljano in Kranjsko

na Poljanski cesti št. 15.

578

zastopnik za Ljubljano in Kranjsko

na Poljanski cesti št. 15.

578

zastopnik za Ljubljano in Kranjsko

na Poljanski cesti št. 15.

578

zastopnik za Ljubljano in Kranjsko

na Poljanski cesti št. 15.

578

zastopnik za Ljubljano in Kranjsko

na Poljanski cesti št. 15.

578

zastopnik za Ljubljano in Kranjsko

na Poljanski cesti št. 15.

578

zastopnik za Ljubljano in Kranjsko

na Poljanski cesti št. 15.

578

zastopnik za Ljubljano in Kranjsko

na Poljanski cesti št. 15.

578

zastopnik za Ljubljano in Kranjsko

na Poljanski cesti št. 15.

578

zastopnik za Ljubljano in Kranjsko

na Poljanski cesti št. 15.

578

zastopnik za Ljubljano in Kranjsko

na Poljanski cesti št. 15.

578

zastopnik za Ljubljano in Kranjsko

na Poljanski cesti št. 15.

578

zastopnik za Ljubljano in Kranjsko

na Poljanski cesti št. 15.

578

zastopnik za Ljubljano in Kranjsko

na Poljanski cesti št. 15.